

RETTENS DOM (Første Afdeling)
11. februar 2003

Sag T-30/02

**Wolfgang Leonhardt
mod
Europa-Parlamentet**

»Tjenestemænd – bedømmelse – forfremmelse – ændring af bestemmelserne –
overgangsforanstaltninger«

Fuldstændig gengivelse på fransk II - 265

Angående: Påstand om annullation af Parlamentets afgørelse af 11. juni 2001,
hvorefter saldoen over sagsøgerens forfremmelsespoints pr. 1. januar
2000 er nulstillet.

Udfald: Parlamentets afgørelse af 11. juni 2001, hvorefter saldoen over
sagsøgerens forfremmelsespoints pr. 1. januar 2000 er nulstillet,
annulleres. Parlamentet betaler sagens omkostninger.

Sammendrag

1. *Tjenestemænd – forfremmelse – overgang fra én ordning til en anden – midlertidig fravigelse af den strenge anvendelse af reglerne og de permanent gældende principper inden for området – lovlighed – grænser (Tjenestemandsvedtægten, art. 45, stk. 1, første afsnit)*

2. *Tjenestemænd – forfremmelse – vedtagelse af en ny forfremmelsesordning – loft over, hvorledes tidligere anerkendte fortjenester kan tages i betragtning – lovlighed (Tjenestemandsvedtægten, art. 45, stk. 1, første afsnit)*

3. *Tjenestemænd – forfremmelse – vedtagelse af en ny forfremmelsesordning – overgang fra den gamle til den nye ordning – umuligt for alle forfremmede tjenestemænd i overgangsperioden fortsat at drage fordel af de fortjenester, der er fastslået før deres forfremmelse, uanset forfremmelsestidspunktet – ligebehandling – princippet om ret til en karriere – tilsidesættelse – ulovligt (Tjenestemandsvedtægten, art. 45, stk. 1, første afsnit)*

1. De begrænsninger, der er forbundet med overgangen fra én forvaltningsordning til en anden med hensyn til tjenestemænds karriere, kan medføre, at administrationen midlertidigt og inden for visse grænser må fravige den strenge anvendelse af de regler og permanent gældende principper, der normalt finder anvendelse i de pågældende situationer. Sådanne fravigelser skal imidlertid være begrundet ud fra et tvingende hensyn, der er forbundet med overgangen, og kan for så vidt angår deres varighed og omfang ikke gå ud over, hvad der er nødvendigt for at sikre en rimelig overgang fra én ordning til en anden.

(jf. præmis 51)

2. Ændringen af de gældende metoder med hensyn til forfremmelse af tjenestemænd har i teorien til formål at afhjælpe visse ulemper, der følger af anvendelsen af de gamle regler. Det ligger derfor i en sådan ændring, hvor administrationen har et vidt skøn med hensyn til, om den er nødvendig, at vurderingen af tjenestemændenes fortjenester på et givet tidspunkt kan foretages på et nyt grundlag. En fuldstændig og identisk hensyntagen til de bedømmelser, der er foretaget af tjenestemændene under den gamle ordning, kan ikke kræves af administrationen under den nye ordning, idet en sådan hensyntagen næsten uundgåeligt ville medføre, at ændringen af forfremmelsesordningen ville blive frataget enhver praktisk virkning, og dette selv om der for de ansatte ikke gælder en ret til, at den gældende ordning opretholdes uændret. En begrænsning af, hvorledes der kan tages hensyn til de tidligere bedømmelser, og hvorefter den teoretiske beregning som følge af omregningen af de tidligere bedømmelser til forfremmelsespoints, således som dette er indført med den nye ordning, giver ikke de berørte tjenestemænd mulighed for at komme videre end en overgang til den højere lønklasse, og kan ikke antages at gå ud over de beføjelser, ansættelsesmyndigheden har til som en overgangsforanstaltning at tilpasse ændringen af reglerne om forfremmelse af tjenestemænd. Ved begrænsningen er der således blot fastsat et loft for, i hvilket omfang tidligere anerkendte fortjenester kan tages i betragtning.

Et sådant loft med hensyn til antallet af forfremmelsespoints for de tjenestemænd, der er omfattet af omregningen, til et niveau, der svarer til referencegrundlaget for ændringen i lønklasse, og den deraf følgende nulstilling i den højere lønklasse for de ansatte, der havde nået dette antal ved ikrafttrædelsen af den nye ordning, kan derfor betragtes som begrundet ud fra de krav, der ligger i en ændring af ordningen.

(jf. præmis 55-57)

Henviſning til: Domstolen, 1. juli 1976, sag 62/75, de Wind mod Kommissionen, Sml. s. 1167, præmis 17; Retten, 13. juli 1995, sag T-557/93, Rasmussen mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 195, og II, s. 603, præmis 20.

3. Selv om det ligger i ændringen af en ordning, at der indføres nye situationer på et givet tidspunkt derved, at tidligere situationer tages i betragtning på en anden måde, skal der i det mindste med virkning fra ikrafttrædelsen af den nye ordning tilvejebringes ligebehandling i enhver henseende. En »absorbering af fortiden« kan ikke begrunde, at identiske situationer, der er tilvejebragt forud for de nye reglers ikrafttræden, behandles forskelligt i relation til disse regler.

En bestemmelse, der er led i en ordning om gennemførelsen af en ny forfremmelsesordning for tjenestemænd i Parlamentet, og hvorefter forfremmede tjenestemænds forfremmelsespoints i en overgangsperiode nulstilles, uanset det tidspunkt, hvor tjenestemændene blev forfremmet, udgør en tilsidesættelse af princippet om ligebehandling af tjenestemænd, der ikke er begrundet ud fra kravene i relation til overgangen fra én forfremmelsesordning til en anden. En sådan bestemmelse er ligeledes i strid med princippet om ret til en karriere, der, som ligebehandlingsprincippet, udmønter sig i den procedure med den sammenlignende vurdering af forfremmelsesværdige tjenestemænds fortjenester, der er fastsat i vedtægtens artikel 45, stk. 1, første afsnit.

Selv om ansættelsesmyndigheden således altid for så vidt angår to tjenestemænd, der befinder sig i samme situation med hensyn til forfremmelsespoints, kan vælge at forfremme den ene frem for den anden, navnlig under hensyntagen til den ikke i tal foretagne vurdering af deres respektive fortjenester, kan dette valg imidlertid ikke berøve den tjenestemand, hvis forfremmelse udskydes, alle forfremmelsespoints for et år, hvor den øjeblikkeligt forfremmede tjenestemand vil kunne erhverve sådanne points med henblik på en senere forfremmelse. Dette er imidlertid netop resultatet af den regel, der fraviger princippet om opretholdelse af de forfremmelsespoints, der er erhvervet ud over det antal, hvor en forfremmelse kan forudses, og hvorefter antallet af forfremmelsespoints for den forfremmede tjenestemand nulstilles på et hvilket som helst tidspunkt i overgangsperioden.

(jf. præmis 59, 63 og 64, 67)

Henvisning til: Domstolen, 13. december 1984, forenede sager 20/83 og 21/83, Vlachos mod Domstolen, Sml. s. 4149, præmis 19; Retten, 29. februar 1996, sag T-280/94, Lopes mod Domstolen, Sml.Pers. I-A, s. 77, og II, s. 239, præmis 138.